

почитѣ да са ползѡва ѡтъ младость-тѣ си за да ра-
воти, и да не чака кога-то оустарѣй; Ёстество-то има
сѣтринѣ рѣсѣ, по много ны възблагодарѣва: челоуѣкъ-
ѣтъ и той има сѣтринѣ по много силѣ и дѣйствиѣ:
впечатлѣніѣ-та, кой-то воспріѣмѣа презъ день-ѣтъ ѡтъ
всѣко мѣсто, маслаха-ти-тѣ мѡ, вахѣри-тѣ мѡ, нѣ-
ма ги іоше ѡтъ сѣтринѣ-тѣ, за да мѡ дѡкарѣтъ
смѡщеніѣ на оумз-ѣтъ, и има всичко-то си ёстѣствен-
но мѡжество. Това ѣ време-то на кое-то оумз-ѣтъ
има тѣжраѣ голѣмѣ силѣ да завелѣжѣа всѣко нѣщо,
и іоше да ражда ѡтъ самосѣбеси нѡви понѣтіѣ, сѣтри-
на понѣтіѣ-та сѣ най чисти и мысли-тѣ най высѡки.
Челоуѣкъ-ѣтъ, сѣмо сѣтринѣ мѡже да притегли до-
брѣ животѣ-ѣтъ си. Кой-то не са ползѡва ѡтъ това
време загѡѡва безъ ползѣ младость-тѣ на животѣ-
ѣтъ си.

Кой-то сѣ достігнали до далѡкъ старость вѣха
сѣ научили да стѣватѣ много рано. Оуеслѣй мѣжъ
преслѣвѣнѣ и достѡѣнѣ за поѡчетѣ, бѣше тѡлко-зи оу-
вѣрѣнѣ чи ѣ нѡжда да стѣвамы сѣтринѣ, щѡто бѣше
нзрѣкалѣ нѣкогда да го не престѣпѣа, какѡ-то не пре-
стѣпѣа закѡны-тѣ на вѣрѣ-тѣ, кое-то кѣто оувѣрѣ-
ди живѣ деѡтдесѣтъ и деѡтъ годіны. И дѡмаше
какъ ѡко си лѡгамы сѣ време, и стѣвамы сѣ време,
тѡ ни дѡкарѣа здравіѣ, богѣтство, и мѡдрость.

Много челоуѣцы дѡмѣтъ на срѣщо това, какъ не
мѡгатѣ да заспѣтъ кога-то си лѣгнатѣ на оупредѣ-
лѣнѣ часѣ ѡтъ ёстество-то, и за ради това ѣ по до-
брѣ да не си лѡгатѣ, ѡ не да си лѡгатѣ ѡчѣ да са при-